

Közönségdíjas nemzetgyalázás Amszterdamban

2024 november 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Ezt olvassák el!

A magyar szellem egyedi pikantériája nélkül nehéz Európáról érdemi vitát folytatni, így szinte elvárható, hogy a

legrangosabb nemzetközi értelmiségi fórumokon is felt?njön egy-egy hazánkból származó gondolkodó. Nem lepett meg tehát, hogy az amszterdami Nexus Intézet november közepén megrendezett éves konferenciáján magyar el?adó is részt vett. Az intézet tanácsadó testületében is vannak magyar, illetve magyar köt?dés? személyiségek, mint Fischer Iván karmester, Nemes László Oscar-díjas filmrendez? és Michael Ignatieff, a CEU volt elnöke és rektora. Mindnyájan a liberális értelmiségi félteke prominens képvisel?i.

A Jöv?kép keresése cím? konferencia a Nyugat értékvilágában eluralkodó z?rzavart, korrupciót és ostobaságot vitatta. Az idei magyar vendég Földényi F. László esztéta és író volt. Ellenpólusaként Rod Drehert, a Magyarországon él? konzervatív amerikai írót hívták meg a kerekasztal-beszélgetésre. Rod Dreher neve ismert számomra, Földényir?l viszont, megvallom, eddig keveset hallottam, de mivel a programfüzet mint „talán a legnagyobb kortárs magyar gondolkodót” aposztrofálta, kíváncsian vártam, mivel fog hozzájárulni a vitához.

A vitát egy ismert holland értelmiségi, Rob Riemen vezette a Trump megválasztása utáni neoliberális kataklizma hangulatában: hogyan tovább, mi lesz a demokráciával, mi lesz az Egyesült Államok, India és Kína új szerepe, mi következik a jelenlegi világvége után? Hogy a fenti gondolatmenet lendületet kapjon, csak a normabontó Magyarország már jól beidegz?dött, tömeges ellenszenvet kiváltó példáját kellett említeni.

Ennek megfelel?en a holland moderátor szinte az els? kérdéseibe belesz?tte Trump, Putyin és állítólagos szövetségesük, Orbán Viktor nevét, akit rögtön a populizmussal, az autoriter rendszerekkel és az antiszemitizmussal hozott összefüggésbe.

A magyarokról megfogalmazott, már rutinszer? vádak inkább zavarodott csendet okoztak a kerekasztal körül, de ezekre a forgatókönyv szerint egyébként is a két Magyarországról meghívott vendég volt hivatott válaszolni.

A kérdések, illetve vádak lándzsáját el?ször Rod Dreher felé szegezte a holland moderátor, aki erre nyugodt, természetes érveléssel és védekez? alapállás nélkül vázolta fel, hogy Magyarországon igenis m?ködik a szólás- és vallásszabadság, a képviseleti demokrácia, a kisebbségvédelem, biztonságosak a közterek. Az érvek az ismert amerikai közszerepl? szájából meggy?z?en hangzottak, és kicsit mintha megingatták volna a magyarellenes konszenzust.

Ezután szólalt meg Földényi, aki eddig – mint egy sejtelmes faun – a hallgatás ködpalástjába burkolódzott, és megvárta, hogy személyesen felkérjék a véleménynyilvánításra. Földényinek már hosszú gyakorlata van Magyarországról mint az alattvalók országáról beszélni külföldi fórumokon, a magyar miniszterelnököt rasszistának, idegengy?löl?nek, antiszemitának nevezni – hiszen a díjazott irodalmi munkássága mellett nyilván ezért is hívták meg Amszterdamba. A neki szánt felszólalásban tehát egy par excellence szellemi lény kifinomult hangján elismételte, amit már annyiszor elmondott a világnak: Magyarország egy populista, autoriter, lesüllyed?félben lév? társadalom, és persze antiszemita is. Az utóbbi állítást röviden a Szakály Sándor történész körül kitört botránnyal támasztotta alá, aki 2014-ben idegenrendészeti eljárásnak nevezte az akkori magyar hatóságok kamenyec-podolszkiji tragédiában játszott szerepét, és ehhez még felhozta a 2017-es Ne hagyjuk, hogy Soros nevessen a végén! cím? plakátkampányt. Ennyi. Semmi más intermezzót nem tartott érdemesnek figyelembe venni az ezeréves magyar történelemb?l.

Földényi ítélkezését csak Rod Dreher vonta kétségbe, aki csodálkozva kérdezett rá, nem furcsa-e antiszemitizmussal vádolni Magyarországot éppen egy olyan városban, ahol nemrégen izraeli focidrukkereket akartak meglincselni a nyílt utcán, éppen etnikai hovatartozásuk és politikai nézeteik miatt? Dreher még ki sem mondta ezt a mondatot, mikor a hallgatóságból felháborodott „búúú”-zás hangzott fel, jelezve, hogy az amszterdamiakat nem illik az antiszemitizmussal összefüggésbe hozni.

Mikor elhalkultak a közfelháborodás hangjai, Földényi újra szót kapva tömören feloldotta a látszólagos ellentmondást, és kifejtette, igaz, hogy Magyarországon a zsidókat nem támadják meg az utcán, ennek ellenére a magyarok lelkükben antiszemiták. Földényi még csak nem is a „fideszesek” tömbjét vádolta meg, hanem a magyarságot mint egészet.

Tehát nem politikai támadást indított, hanem a nemzetét húzta le a sárba. Ezzel a jeles magyar gondolkodó tulajdonképpen be is fejezte a szereplését, jelenünk nagy kérdéseihez nem volt szükség több észrevételére.

Éppen a józan ésszel felfoghatatlan elhangzottakat próbáltam feldolgozni, amikor a mellettem ül? amerikai n?, akivel el?tte már beszédbe elegyedtem, suttogva nekem szegezte a kérdést: „Ez tényleg igaz?” Ránéztem és csak annyit feleltem: „Nem, ez az ember csak egy gyáva, öntelt pojáca.” A szomszédom a válasz után kicsit zavartan

meredt a színpad felé, de nem t?nt igazán felháborodottnak azon, amit mondtam. Ekkorra viszont már a napi méregadag sikeresen szét lett permetezve a külföldi közönség el?tt, nem lehetett visszaszívni. Földényi maradéktalanul teljesítette, amit elvártak t?le, majd az els? ülés végeztével felállt, és egy tekintélyes ember szerény testtartásával elhagyta a pódiumot.

„Mint alvadt vérdarabok, úgy hullnak eléd ezek a szavak”, járt a fejemben József Attila mondata, miközben a szünetben ide-oda sétáltam a kávézó közönség sokaságában, mikor észrevettem Rod Drehert, aki fiatal emberekt?l körülvéve élénken beszélgetett. Odaléptem, hogy halljam, mir?l beszélnek. ?k is azt akarták megérteni, mi igaz abból, ami Magyarországról elhangzott, és a válaszért nem Földényihez, hanem Rodhoz fordultak. Az ? szemükben Rod volt a magyar, a másik csak egy hontalan árnyék. És valahol, ha nem is teljesen, de igazuk volt.

Botos Katalin

A szerz? az MCC Brussels tudományos f?munkatársa és az akadémiai kapcsolatok felel?se

www.magyarnemzet.hu

Ajánló